

לייב גלאנץ, חזן ומלחין
(1964 - 1898)

קלות זמרתו וקסמה המוסיקלי והאישי הם למופת לכל חזן וזמר". ב-1959 ייסד מכון מחקר בשם "מכון תל-אביב למוסיקה דתית יהודית" שכלל בית ספר ברמה אקדמית לחינוך חזנים. במחקריו טען שנוסחי התפילה עברו מאב לבן ומהווים המשך לשירים ששרו הלוויים בבית המקדש. גלאנץ היה קשוב לסגנונות שונים במוסיקה ואף לזמר העברי, והקליט זמירות בליווי של המלחין נחום נרדי, ובהן "דרור יקרא", "נחפשה דרכים ונחקורה" ו"אתה יודע", שהיו תו היכר של סגנונו. גלאנץ אף הלחין נעימות למילים של משוררים עברים מפורסמים כמו ביאליק וטשרניחובסקי. פרקי החזנות של גלאנץ מושרים עד היום בקונצרטים לחזנות בארץ ובעולם.

בהרצאתו בפתיחת "המכון למוסיקה דתית יהודית" אמר גלאנץ: "החזן שופך שיח. החזנות היא השתפכות הנפש וההתבטלות העצמית. התפשטות הגשמיות. אצל החזן התפילה היא שירה והשירה תפילה".

נולד בקייב שבאוקראינה כנצר לשלושה דורות של חזנים. בהיותו ילד בן שמונה כבר הופיע בבתי כנסת מפוארים ברחבי אירופה ונחשב לילד פלא ששמו יצא לפניו. בנוסף ללימודי יהדות ומוסיקה יהודית רכש השכלה חילונית וחינוך מוסיקלי גבוה בקונסרבטוריון בקייב.

כבר בצעירותו היה מנהיג בתנועה הציונית. היה עורך ראשי של העיתון הציוני "ערד און ארבעט". נבחר כציר לאחד-עשר קונגרסים ציוניים מטעם ארצות הברית וישראל. ב-1926 היגר לניו יורק ושם הקליט את יצירותיו המפורסמות: "שמע ישראל" ו"תפילת טל". בן-לילה היה לכוכב עולמי שהזמן להופיע בקונצרטים ותפילות ברחבי העולם. הלחין מאתיים ושש-עשרה יצירות חזנות, שירים בעברית וביידיש וניגונים חסידיים. ב-1954 הגשים את חלומו ועלה ארצה. במשך תשע שנים שימש חזן ראשי בבית הכנסת "תפארת צבי" בתל-אביב. מוניטין רב יצאו לסליחות שנאמרו בבית כנסת זה מפי גלאנץ ומקהלתו, ומאות מתפללים נהרו לשמוע אותו. וכך נכתב עליו אז בעיתון "הבוקר": "לייב גלאנץ הינו בעל הטנור היפה ביותר בישראל."